

TEMA

Sportswashing

L'esport ha estat des de sempre una via per fer política i patriotisme. Des de la identificació nacional dels seguidors d'un equip o un esportista amb un país, a blanquejar sistemes poc democràtics però carregats de doblers.

El futbol: la propaganda, no només, d'Orient Mitjà

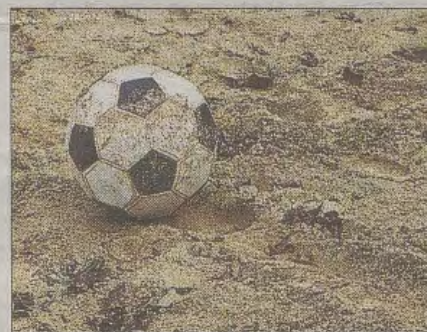
♦♦ Bernat Sacares Salas*

Des de fa uns anys, Europa ha presenciat una entrada important de capital des d'Orient Mitjà. Sorgeix, principalment, d'aquells estats amb gran quantitat de recursos petrolífers o de gas natural. Tot i que és usual la inversió a països europeus, en aquesta ocasió, ha tin-

gut molt de ressò popular perquè gran part del capital ha anat destinat a l'esport rei: el futbol.

Per tant, és lògic que hi hagi una major importància social on els empresaris àrabs es donen a ells mateixos una millor imatge en invertir-hi enormes quantitats de diners. Aquesta pràctica s'anomena com *sportswashing*. De fet, alguns equips d'Europa com el Manchester City o el Paris Saint-Germain tenen presidents d'origen emiratí i qatarià,

respectivament. En aquest cas, la neteja d'imatge d'Orient Mitjà consisteix a realitzar fortes inversions fitxant futbolistes de renom, encara que el club presenti un elevat deute al respecte. Així i tot, han aconseguit cert ressò popular per formar els seus equips amb d'estrelles del futbol.

De totes maneres, la principal mostra de la presència àrab al futbol, fou la Copa Mundial de Futbol de 2022 a Qatar que va ubicar al

mapa un país desconegut per molts. Aquest esdeveniment no va deixar indiferent a ningú per les seves polèmiques com les condicions laborals dels constructors dels estadis o el famós Qatargate que arribà a salpicar el Parlament Europeu. Tot i això, no és la primera vegada que un Estat cerca la neteja de la seva imatge o *sportswashing* mitjançant un esdeveniment internacional. Altres exemples serien el Mundial d'Argentina de 1978 durant la dictadura del Procés d'Organització Nacional o els Jocs Olímpics de Berlín de 1936 organitzats per Adolf Hitler. Amb tot el que s'ha dit, podem reafirmar que esdeveniments internacionals com el futbol han estat usats pels estats per netejar la seva imatge.

*Estudiant del Grau d'Història per la UIB

TEMA

Art processal

Sandra de Jaume és una artista que capta l'eternitat retratant el fet transitori; percep l'essència innascible i la mostra als ulls de l'espectador per fer-lo connectar amb el misteri; capta la divinitat i la transmet amb bellesa, transmutant-la en l'art del sublim.

Sandra de Jaume: «L'art obre la ment, sana el cor»

♦♦ Eduardo del Valle Pérez *

Sandra de Jaume (1978) és una artista visual mallorquina, polifacètica i fascinada per l'art des de la seva infància. Ha exposat la seva obra a la Fira d'Art Contemporani de Nova York «Pool Art Fair New York» i a altres ciutats com Seül, Madrid, Màlaga, Melilla, Montecarlo, Braga, Ourense, Ílhavo i un llarg etc.

Amb una trajectòria artística reconeguda i consolidada, cerca, a través de diferents mitjans, com defensar l'art amb la pintura, el medi digital, la interpretació i la *performance*; i també amb propostes audiovisuals i obres d'art NFT (*Non-fungible token*). Com ella mateixa explica: «La meua intenció és captar l'essència del moment per plasmar-lo al llenç, o a la pantalla, amb la finalitat de fer sentir, d'induir a la reflexió a l'espectador. Vull generar moments de templança, millorar aquest món que estem destruint.

L'aspecte ètic és important, no només el que és material. En acabar la nostra vida no ens enduem els doblers guanyats, només podem emportar-los allò que hem aportat al món per millorar-lo.»

En aquests moments, Sandra de Jaume defineix la seva obra com art processual. Comença per planejar una *performance* basada en escenes primitives, on intervenen models, i en valora els elements que la componen: flors, branques, vestuari, símbols, etc. Mentre es duu a terme

una gravació audiovisual d'aquest procés compositiu de creació i, posteriorment, s'inicia una captura fotogràfica de la *performance* o posada en escena interpretativa que servirà de base per als seus quadres tant abstractes com figuratius.

Aquesta aproximació a l'art expressa una de les màximes

d'aquesta artista consagrada: «L'art no té límits, no està fermat a cap disciplina concreta per expressar-se».

El seu compromís amb la defensa dels drets de la dona, la lluita contra la injustícia i els drets a defensar les seves pròpies idees va quedar palès al seu extraordinari retrat de n'Aurora Picornell.

*Cap de Digitalització i Preservació Digital, Servei de Documentació i Arxiu de la UIB

TEMA

El Senyor dels Anells en carta

Recreant escenaris emblemàtics de les novel·les de Tolkien, són diverses les iniciatives que posen sobre la taula, mai millor dit, una fórmula de jugar amb la literatura: de jocs de rol a jocs de guerra i, fins i tot, a expansions de jocs bàsics. Són fites que només aconsegueixen les bones obres literàries.

Jocs de taula i literatura: una fórmula d'èxit

♦♦ Kevin Peláez Romero *

La literatura ha nodrit la creativitat de molts creadors de jocs de taula al llarg del temps. I no només ha servit d'inspiració, de vegades els personatges de contes europeus, de clàssics o de les novel·les d'aventura de Jules Verne es traslladen directament a cartes i tau-

lers. Aquesta simbiosi entre jocs de taula i literatura és especialment forta amb el gènere de fantasia i ciència-ficció. No sempre és fàcil aconseguir la llicència de les grans obres en aquests camps, però cada any seguim sumant jocs d'obres com *Harry Potter*, *Joc de Trons* o *Dune*, entre d'altres.

No obstant això, hi ha una sèrie de novel·les universals al món dels jocs de taula. *El Senyor dels Anells* compta amb massa adaptacions per

enumerar i l'última genera una expectació inusitada. Es tracta d'una col·laboració amb el joc de cartes col·leccionables *Magic: the Gathering*. Les cartes *Magic* porten en circulació des de la seva creació per part del matemàtic Richard Garfield el 1993. Després de 30 anys, amb milions de jugadors al món,

aquest 23 de juny es llança una col·lecció especial d'*El Senyor dels Anells*. Entre les seves cartes trobarem els personatges mítics de l'obra de J.R.R. Tolkien com Frodo, Gandalf o Sauron, però també podrem aconseguir la carta de l'Anell Únic. De fet, per transmetre l'esperit de les novel·les, hi haurà una versió especial de l'Anell Únic que, valgui la redundància, serà única al món convertint-la en una de les cartes més cotitzades i buscades de la història dels jocs de taula. De fet, ja han sortit algunes persones oferint milions de dòlars a qui aconseguixi la carta. Un fet irònic si tenim en compte que l'Anell Únic va aprofitar l'avarícia de l'home per fer el mal. Cercarà aquesta carta governar-los a tots? Una carta per trobar-los, una carta per atraure'ls a tots i lligar-los a les tenebres?

*Advocat i estudiant del Grau d'Història de la UIB